

РЕШЕНИЕ

№ 1695

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

при участието на секретаря КОЯ Н. КРЪСТЕВА
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20221110117858 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.422 ГПК.

„Топлофикация София“ ЕАД е предявило искове по чл.79 ЗЗД, вр. чл.150, ал.1 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД срещу В. С. П. (починала в хода на производството и заместена от наследника си по закон – П. А. П.) за сумата от 2728,95 лева – цена за доставена топлинна енергия до имот на адрес : гр. София, ж.к. „С*“, бл.*, ап.148, за периода м.10.2018г. – м.04.2020г., ведно със законната лихва от 07.06.2021г. (дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение) до окончателното плащане, за сумата от 328,30 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за периода 15.09.2019г. – 19.05.2021г., за сумата от 52,53 лева – възнаграждение за услуга дялово разпределение за периода м.05.2018г. – м.04.2020г., ведно със законната лихва от 07.06.2021г. (дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение) до окончателното плащане и за сумата от 10,11 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за периода 31.07.2018г. – 19.05.2021г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 32085/2021г. на СРС, 64 – ти състав.

Ищецът твърди, че ответницата В. П. е клиент на доставена от него топлинна енергия за посочения имот и период. Продажбата на топлинна енергия от ищеца на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществявала при публично известни Общи условия. Разпределението на топлинна енергия в сградата - етажна собственост, в която се намирал процесният имот, ставало по системата на дялово разпределение, извършвано за процесния период от „Техем Сървисис“ ЕООД. Консумираната топлинна енергия се заплащала на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за сградата, и изравнителни сметки след отчитане показанията на измервателните уреди. Не били изпълнени задълженията за плащане на цената на доставената в имота топлинна енергия в предвидените в ОУ срокове и на цената за извършена услуга дялово разпределение.

Ответникът П. А. П., чрез назначения по реда на чл.47, ал.6 ГПК особен представител, е подал отговор на исковата молба в срока по чл.131 ГПК, с който оспорва исковете. Излага доводи, че през процесния период неговият наследодател – В. С. П., не е била собственик на процесния имот, поради което и ответникът като наследник не отговаря за процесните задължения.

Третото лице – помагач на страната на ищеца – „Техем Сървисис“ ЕООД, не е взело становище по предявените иски.

Софийски районен съд, като взе предвид предявените иски, възразенията срещу тях и доказателствата по делото, намира следното:

По исковите за цена за доставена топлинна енергия и за иски за обезщетение за забава в размер на законната лихва върху посочената главница :

За уважаване на исковите в тежест на ищеца е докаже, че през процесния период ответникът е клиент на топлинна енергия за битови нужди, доставяна до процесния имот, или че е наследник на такъв клиент, както и че в имота е доставена топлинна енергия на претендираната стойност.

По арг. на чл.153, ал.1 ЗЕ и § 1, т.2а от ДР на ЗЕ качеството на клиент на топлинна енергия за битови нужди има собственикът или носителят на вещно право на ползване върху имота, както и всяко друго лице, което със съгласие на собственика, респ. носителя на вещното право на ползване, е сключило договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този имот при публично известните общи условия директно с топлопреносното предприятие – в този смисъл Тълкувателно решение № 2/2017г. по тълк.д. № 2/2017г. на ОСГК на ВКС.

От приетия като доказателство нотариален акт за продажба на недвижим имот със запазено вещно право на пожизнено и безвъзмездно ползване № 36, т*, дело № 203 от 2016г. се установява, че на 14.12.2016г. първоначалната ответница В. С. П. е продала процесния имот на трето лице, като е запазила за себе си вещно право на пожизнено ползване на имота. При това съдът приема, че през процесния период титуляр на правото на ползване върху имота е била първоначалната ответница В. П.. Като титуляр на правото на ползване върху имота съгласно чл.57 ЗС същата е била задължена да плаща разноските, свързани с ползването на имота, сред които са тези за доставената в имота топлинна енергия. В случая не се твърди и не се установява в отклонение от посочената диспозитивна норма задължението за плащането на разноските за ползваната топлинна енергия да е поето от собственика на имота.

Предвид горното съдът приема, че през процесния период В. П. в качеството си на титуляр на вещно право на ползване е била клиент на доставената в процесния имот топлинна енергия- арг. на чл.153, ал.1 ЗЕ и § 1, т.2а от ДР на ЗЕ. При това през процесния период ищецът, от една страна -, от първоначалната ответница В. П., от друга -, са били обвързани от облигационно правоотношение с източник договор за продажба на топлинна енергия, която се извършва при публично известни Общи условия на топлопреносното предприятие за продажба на топлинна енергия за битови нужди - чл.150, ал.1 ЗЕ, като през процесния период са действали Общи условия, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016г. на КЕВР.

От приетото заключение по съдебно – техническа експертиза, което се кредитира от съда, се установява, че процесният имот е топлофициран и в сградата - етажна собственост, в която се намира имотът, разпределението на топлинна енергия става по системата на дялово разпределение съгласно чл.139 ал.1 ЗЕ, което за процесния период е извършвано от третото лице - помагач. Установява се още, че консумираната топлинна енергия е заплащана чрез месечни вноски, определени по прогнозна консумация за сградата, и една изравнителна вноска в края на отоплителния сезон - чл.155, ал.1, т.2 ЗЕ. Месечната дължима сума за топлинна енергия се формира от ищеца - продавач на топлинна енергия, въз основа на прогнозен дял /съответния дял за имота от консумираната топлинна енергия през предходния отчетен период/. След отчет на средствата за дялово разпределение търговецът, който извършва дяловото разпределение, изготвя изравнителна сметка, която отчита разликата между прогнозното и действително потребеното количество топлоенергия и продавачът изготвя фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Така за съответния отчетен период се отчита реално доставеното количество топлинна енергия и съобразно начислените до този момент суми по прогнозна консумация се определя сума за доплащане или сума за възстановяване на купувача - клаузата на чл.32 от ОУ, действали през процесния период.

Вещото лице е заключило, че през процесния период в имота е ползвана ТЕ за отопление на имот, като количеството ТЕ за отопление на имот е изчислявано въз основа на реален отчет на показанията на 3 бр. уреди, монтирани на 3 бр. радиатори, като уредите са с дистанционно

отчитане на показанията и още 1 бр. радиатор с повреден уред за отчитане, като количеството ТЕ, отдадена от него, е определяно по служебен път на максимална мощност поради техническа неизправност на уреда. За процесния период не е ползвана и не е отчитана ТЕ за подгриване на вода. ТЕ, отдадена от сградната инсталация, е отчитана съобразно нормативните изисквания за периода. Ирелевантно е възражението, че ТЕ, отдадена от сградната инсталация относно процесния имот, е изчислена на база отменена с решение № 447/2018г. на ВАС формула/зависимост, приета в т.6.1.1 от т.6.1.1. от Наредба № 16-334 от 2007г. за топлоснабдяването (отм.) и въз основа на други отменени текстове от същата наредба по силата на посоченото решение, защото отмяната на подзаконов нормативен акт няма обратно действие – ар. чл.195, ал.1 АПК. Количеството топлинна енергия, потребено в имота, е определено съгласно изискванията на действащата през периода нормативна уредба в областта на енергетиката, в каквълто смисъл е заключение е дало вещото лице.

Съгласно заключението на вещото лице стойността на потребеното количество топлоенергия в имота през процесния период възлиза на сумата от 2827,63 лева, формирана като разлика между месечните задължения по прогнозна консумация за периода в размер на 3853,17 лева и сума за възстановяване като резултат от изравнителните сметки за периода в размер на 1025,54 лева.

От отбелязване върху съобщение към обща фактура № ***** се установява, че е платена сумата от 98,69 лева за потребена топлинна енергия за периода м.10.2018г. – м.04.2019г., вкл. Други плащания не се твърдят и не се установяват. При това неплатеното задължение за доставена топлинна енергия за периода възлиза на сумата от 2728,95 лева.

През процесния период са действали Общи условия, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016г. на КЕВР, съгласно които клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия, определени по прогнозна консумация в 45 – дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят – чл.33, ал.1 ОУ, като след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки топлопреносното предприятие издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите, определени по прогнозна консумация, и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки - (чл.32, ал.3 ОУ), които задължения клиентът е длъжен да заплати в срок от 45 дни от периода, за който се отнасят (чл.33, ал.2 ОУ). Само ако последните задължения не са платени в определения срок – 45 дни от срока, за който се отнасят, тогава клиентът дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва – чл.33, ал.4 ОУ.

От горното следва, че топлопреносното предприятие не начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва върху задължения, определени по прогнозна консумация за периода, в който са действали Общи условия, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016г. на КЕВР.

За отчетния период м.10.2018г. - м.04.2019г. е издадена фактура по чл.32, ал.3 ОУ на 31.07.2019г. и за отчетния период м.05.2019г. – м.04.2020г. е издадена фактура по чл.32, ал.3 ОУ на 31.07.2020г. Срокът за плащането на задължението по тези фактури съгласно чл.33, ал.2 ОУ, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016г. на КЕВР, е 45 - дневен от изтичане на периода, за който се отнасят. Срокът за плащане не може да започне да тече преди установяване на задълженията, което е станало с издаване на фактурата, поради което следва да се приеме, че предвиденият срок за плащане тече от издаване на фактурата по чл.32, ал.3 ОУ. При това през процесния период ответницата дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва върху стойността на реалното доставено количество ТЕ за процесния период, което възлиза на сумата от 328,30 лева. Размерът на обезщетението за забава в размер на законната лихва е определен от съда на основание чл.162 ГПК и съгласно чл.86, ал.2 ЗЗД, вр. ПМС № 426/18.12.2014г.

Първоначалната ответница В. П. е починала в хода на производството (на 21.01.2022г.), като призвани да я наследят са децата ѝ – П. П. и Л. Г.. Последната е направила отказ от наследството предвид представеното съдебно удостоверение на СРС, 37 – ми състав, който отказ е вписан в особената книга на съда под № 2288/22.11.2022г. (л.64 – гръб, от делото). При това единствен наследник на първоначалната ответница е синът ѝ П. А. П., който следва да отговаря за процесните задължения – чл.53 и чл.61, ал.1 ЗН.

От горното следва, че исквете следва да се уважат спрямо П. А. П. така, както са предявени.

По исквете за цена за услугата дялово разпределение и за обезщетение за забава в размер на законната лихва върху нея:

Клиентът на ТЕ е задължен спрямо ищеца за цената за услугата дялово разпределение - чл.22, ал.1 и чл.36 ОУ, действащи през процесния период. Съгласно чл.22, ал.2 ОУ клиентът на топлинна енергия за битови нужди е задължен спрямо ищеца за цената за услугата дялово разпределение. Съгласно клаузата на чл.36 ОУ цената за услугата дялово разпределение се формира от цената за обслужване на партидата на купувача, включваща изготвяне на изравнителна сметка, както и от цената за отчитане на един уред за дялово разпределение и броя на уредите в имота на купувача. Уговорено е още, че редът и начина за заплащане на услугата дялово разпределение се определя от продавача и се обявява по подходящ начина на купувача - чл.36, ал.2 ОУ, действали към процесния период. По делото от страна на ищеца, който носи тежестта да докаже претенцията си, не са ангажирани доказателства относно цената на посочените компоненти, които формират цената на услугата дялово разпределение. При това на основание чл.162 ГПК съдът счита, че цената за услугата дялово разпределение за процесния период възлиза на претендираната сума.

По делото не се доказва уговорен срок за плащане на цената за дялово разпределение, доколкото клаузата на чл.36, ал.2 ОУ препраща към правила, определени от ищеца, които не бяха представени по делото. Няма данни (нито твърдения) клиентът на ТЕ да е бил канен да плати сумата за дялово разпределение преди завеждане на делото - арг.чл.84, ал.2 ЗЗД. Поради това не се доказва клиентът на ТЕ да е изпаднал в забава за плащането на цената за дялово разпределение преди завеждане на делото.

Предвид горното искът за главното вземане следва да се уважи така, както е предявен. Искът за акцесорното вземане е неоснователен и следва да се отхвърли изцяло.

По разноските:

Ищецът има право на разноски съразмерно с уважената част от исквете или от разноски в общ размер от 712,40 лева (държавна такса, депозит за вещо лице, депозит за особен представител и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размер на 100 лева предвид невисоката правна и фактическа сложност на делото съгласно чл.25, ал.1 НЗПП, вр. чл.78, ал.8 ГПК) следва да му се присъдят разноски за настоящото производство в размер на 710,09 лева и за заповедното производство съразмерно – разноски в размер на 112,09 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на чл.422 ГПК, че П. А. П., ЕГН *****, съдебен адрес : гр. София, ул. „Ц*“ № 8, ет.1, офис 8А – адв. Г. М. (конституиран на мястото на починалата в хода на производството В. С. П., ЕГН *****) дължи на “Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. “Ястребец” № 23 Б, на основание по чл.79 ЗЗД, вр. чл.150, ал.1 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД сумата от 2728,95 лева – цена за доставена топлинна енергия до имот на адрес : гр. София, ж.к. „С*“, бл.*, ап.148, за периода м.10.2018г. – м.04.2020г., ведно със законната лихва от 07.06.2021г. (дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение) до окончателното плащане, сумата от 328,30 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за периода 15.09.2019г. – 19.05.2021г. и сумата от 52,53 лева – възнаграждение за услуга дялово разпределение за периода м.05.2018г. – м.04.2020г., ведно със законната лихва от 07.06.2021г. (дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение) до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата от 10,11 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху възнаграждение за услуга дялово разпределение за период на забавата 31.07.2018г. – 19.05.2021г.

ОСЪЖДА П. А. П., ЕГН *****, съдебен адрес : гр. София, ул. „Ц“ № 8, ет.1, офис 8А – адв. Г. М. (конституиран на мястото на починалата в хода на производството В. С. П., ЕГН *****), да плати на “Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. “Ястребец” № 23 Б, на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата от 710,09 лева - разноски за настоящото производство и сумата от 112,09 лева - разноски за заповедното производство.

Присъдените в полза на ищеца суми могат да бъдат внесени по следната банкова сметка : IBAN : BG48SOMB 9130 1011 2533 02, BIC : SOMBBGSF, "Общинска банка" АД, ФЦ "Красно село".

Решението е постановено при участието на трето лице - помагач на страната на ищеца - „Техем Сървисис“ ЕООД, ЕИК 130036512, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“Проф. Г.Павлов“ № 3.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____